

og herskende Retsopfattelse i disse Forhold kan anses for tilladeligt i Handel og Vandel“, derfor frikendes de! Se, mine Herrer, det er altsaa nu slaaet fast gennem denne Underrettsdom, at det ikke er stridende med den gældende Handelscoutume at sige, at der er tegnet Aktier forlods, uagtet dette ikke er Tilfældet. Da jeg prøvede at faa en Dom, var den Vej altsaa ogsaa spærret. Jeg har prøvet Vejen gennem Administrationen, det strandede paa, at afdøde Vilhelm Lassen fandt Verden saa fæl, at det ikke nyttede at hænge en Mand, naar mange andre, som vare værre, gik fri. Naa, ad Retsvejen kan man altsaa heller ikke gaa frem, tilbage er Lovgivningsvejen — den højtærede Handelsminister har Ordet.

Et andet Punkt, jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa, er Spørgsmaalet om Frihavnen, som vist sorterer under Trafikministeren. Der er nedsat en Kommission angaaende Frihavnen, og jeg vil gerne bede Finansudvalget — det er blot en Henstilling, jeg gør — nøje at granske Frihavnsregnskaberne og være klar paa, hvilken Gevinst det egentlig er, hvilket Overskud Frihavnen egentlig har. Den har nok et regnskabsmæssigt Overskud, som den fordele til Aktionærer. Der vil antagelig snart i interesserede Kredse rejse sig Spørgsmaal om Statens Overtagelse af Frihavnen; jeg har hørt, at der er Tanker oppe om, at den skal administreres sammen med den almindelige Havn, og at Landmandsbanken eventuelt skal udløses fra sine Aktier, og jeg tror derfor, det vil være heldigt, om Finansudvalget i Tide er klar over Forholdene. I Kommissionen er der Stemning for at nedsætte de forskellige Skibs- og Bolværksafgifter og lignende Afgifter, som Statskassen faar. Jeg ønsker paa Forhaand at sige, at der er ikke naaet noget ved at nedsætte disse Afgifter. Københavns Havn har i Sammenligning med Hamburgs og Gøteborgs Havne de laveste Skibs- og Bolværksafgifter, som nogen Havn har, og der er ikke for os nogen som helst Grund til at opgive nogen af de Indtægter, Statskassen her har. Et Punkt, hvor der imidlertid er nogen Grund til at fordrø Nedsættelse og Lettelse, turde maaske være paa Arbejdspengene i Frihavnen. Med Hensyn hertil skal jeg dog ikke trætte de Herrer, men henvise den højtærede Trafikminister og den højtærede Handelsminister til en Række Artikler i „Børsen“, som jeg synes der er god Mening i. Det vilde være ønskeligt, om de Herrer kunde faa ophævet en approberet

Takst for Arbejdspenge af 1907, som bestemmer, at naar en Vare henligger mere end 24 Timer paa Frihavnens Toldbod, skal Selskabet have Ret til at forlange 30 Dages Pakhusleje for hver Dag, Varen henligger efter Toldbehandlingen. Nu er det saaledes med Forretningsgangen i Frihavnen, at Varen i Regelen maa henligge 7—8 Dage efter Toldbehandlingen, d. v. s. at der som Regel maa betaales 7—8 Maaneders Pakhusleje som en Afgift, noget, man ikke burde paalægge Varerne, naar det i Regelen vil være Frihavnens og Klareringens Skyld, at de ligge saa længe.

Til Slutning skal jeg gøre et Par Bemærkninger til Ministeriets Program. Den højtærede Minister begyndte at tale om Rigsretten. Der undrede det mig, at det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) stod frem og var Advokat for Ministeriet, idet han erklærede, at efter at Hans Majestæt — ikke personlig, men under sin Ministers Ansvar — havde udtalt sig om det ærede Medlem fra Ringkøbings (J. C. Christensen) formentlige Velskikkethed, vilde Kongens Initiativ ikke kunne bruges. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) i, at denne Betragtning ikke helt holder Stik, idet Hans Majestæt jo godt kan udtale sig om en Mands Velskikkethed, fordi han fremsætter Rigsretsanklage mod ham. Det kan være, at Hans Majestæt, altsaa Hans Majestæts Ministre, alligevel vilde anse det for korrekt, at det sker, idet der ikke deri ligger nogen Dom om det ærede Medlems Forhold. Men man kan gaa en anden Vej; og jeg vilde gerne støtte den ærede Ordfører for Reformpartiet i det Krav, at nu skulle vi ikke længere her løbe omkring Busken. Enten—eller! Ogsaa for det ærede Medlems egen Skyld. Vi maa have Ende paa det Vrøvl. Vi maa fra det radikale Ministerium have et bestemt Svar. Ville de Herrer inden en Maaned skaffe en Rigsretsanklage? De have at gøre et Forsøg paa det her i Tinget. Og hvis de ikke kunne faa det ad anden Vej, gennem et Udvalg, vil det nemmeste være at forme og forelægge paa Tingets Bord et Forslag om Rigsretstiltale mod de to Eks-Ministre. Man skylder de to Personer ikke at have dem hængende oppe i Loftet, saa de ikke vide, om de ere købt eller solgte. Og man skylder Landet det. Nu beder jeg Dem: Tag et Forslag, fremlæg det paa Folketingets Bord. Hos os 6 faa De den Støtte, De ønske, men de Herrer skulle tage Ansvaret. Selvfølgelig kan det være rart med næste Valg for